

Cechy wspólne Dorosłych Dzieci Alkoholików

Dorastanie w rodzinie alkoholowej powoduje głębokie problemy emocjonalne, które w życiu dorosłym przeradzają się w Syndrom Dorosłego Dziecka Alkoholika.

		
Poczucie izolacji	Strach przed cudzym gniewem	Strach przed krytyką
		
Niska samoocena	Skłonność do nałogów	Poczucie winy
		
Trudności w nawiązywaniu trwałych relacji	Ciągłe poszukiwanie akceptacji	Nadmiernie rozwinięte poczucie odpowiedzialności

“

Za rodzinę z problemem alkoholowym uważa się rodzinę, w której choćby jedna osoba pije w sposób przynoszący szkodę. Głównie dotyczy to rodzin, w których ktoś jest uzależniony od alkoholu. Człowiek pijący w sposób uzależniony lub nadmierny dostarcza wszystkim innym problemów życiowych, finansowych i emocjonalnych, co sprawia, że cała rodzina boryka się z szeroko rozumianym “problemem alkoholowym”.

Wanda Sztander

”

Sfinansowano w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii w mieście Zielona Góra.

więcej informacji o pomocy oferowanej przez Biuro Profilaktyki i Przeciwdziałania Uzależnieniom znajdą Państwo odwiedzając naszą stronę internetową

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej
**Biuro Profilaktyki
i Przeciwdziałania Uzależnieniom**

📍 Zielona Góra 🏠 Dworcowa 31/6 🌐 probal.zielonagora.pl
✉ profilaktyka@mops.zgora.pl ☎ 68 411 51 70

DZIECI W RODZINIE ALKOHOLOWEJ

ROLE DZIECI W RODZINIE ALKOHOLOWEJ

Rodzina z problemem alkoholowym często jest nazywana rodziną dysfunkcyjną, czyli taką, w której rodzice nie wypełniają w wystarczającym stopniu funkcji opiekuńczych. Występuje chaos i zaburzenie ról. Do trudnej sytuacji rodzinnej, gdzie występuje alkoholizm lub inna dysfunkcja, dziecko próbuje się **zaadaptować**. Adaptacja polega m.in. na przyjmowaniu różnych ról. To, że dzieci przyjmują pewne role, samo w sobie nie jest szkodliwe. Jednak, jeśli role te się utrwalą, mogą rzutować na całe przyszłe funkcjonowanie dorosłego już dziecka. Oznacza to, że rola, którą dziecko przyjęło w rodzinie dysfunkcyjnej, początkowo pomaga mu przetrwać. Potem jednak może stać się problemem.

BOHATER

Zadaniem bohatera jest stanowić podporę rodziny. Rolę tę pełni zwykle najstarsze dziecko. Jego zadaniem jest zapewnianie rodzinie bezpieczeństwa i poczucia wartości. Stąd nie sprawia ono żadnych kłopotów, dobrze się uczy, wykonuje część obowiązków pijącego ojca lub matki.

Jest nad wiek dojrzałe oraz nadmiernie obowiązkowe i odpowiedzialne. Często zaniedbuje własne potrzeby. W dorosłym życiu wybiera zwykle zawody polegające na pomaganiu innym.

W roli ucznia stara się o najlepsze oceny, stawia sobie wysokie wymagania. „Bohater” ma trudności z wypoczynkiem i odpreżaniem się, czego następ-

stwem mogą być schorzenia psychosomatyczne.

MASKOTKA

Rodzinna maskotka jest w centrum zainteresowania rodziny. Aby przetrwać, dostarcza jej tematów do zabawy oraz dba o to, aby jak najczęściej w domu było wesoło. Zawsze stara się zwracać na siebie uwagę.

Zapewnia rodzinie rozładowanie napięć na przykład śmiechem, wygłupianiem się, humorem. Ta cecha utrzymuje się na ogół w życiu dorosłym.

W roli ucznia to klasowy „błazen”, który nie cofnie się przed niczym, aby tylko rozśmieszyć otoczenie. Etykietowany jako „nieznośny” uczeń. Miewa problemy z koncentracją uwagi oraz wykonywaniem całościowych zadań.

KOZIOŁ OFIARNY

Rolę kozła ofiarnego pełni zwykle dziecko młodsze od „Bohatera”. Nie jest ono w stanie z nim konkurować. Czuje się odsunięte i szuka wsparcia poza domem.

Stwarza kłopoty w szkole i wiele problemów wychowawczych. Bardzo często wczesnie popada w konflikty z prawem. Niejednokrotnie uzależnia się od alkoholu lub narkotyków. Jego zachowanie odwraca uwagę od prawdziwego problemu i staje się obiektem przyciągającym wszystkie bolesne uczucia innych członków rodziny. Dziecko jest zbuntowane i toczy walkę z rodziną. Co ciekawe, „Kozioł ofiarny” jest pierwszym członkiem rodziny alkoholika zgłaszającym się po pomoc.

W roli ucznia pracuje poniżej swoich możliwości,

osiągając niskie wyniki. Często wagaruje, przeszkadza na lekcjach, wpływając destrukcyjnie na klasę, grupę.

DZIECKO WE MGLE

Taka rola powoduje, że dziecko jest samotne i zamknięte w sobie. Przed chaosem i awanturami w domu ucieka w świat marzeń.

Niewiele wymaga od rodziny i minimalnie korzysta z jej wsparcia. Nie przysparza problemów, jest „niewidzialne”. Wycofuje się z sytuacji rodzinnych. Ma trudności w nawiązywaniu kontaktów z innymi ludźmi.

W dorosłym życiu nie potrafi mieć satysfakcjonujących związków uczuciowych. „Dziecko we mgle” często popada w uzależnienie od substancji psychoaktywnych lub staje się nadmiernie otyłe.

W roli ucznia nie wierzy we własne siły i możliwości. Nie wykazuje inicjatywy i rezygnuje z realizacji zadań.

Na lekcjach robi wrażenie zamyślnego, nieobecnego, a wyrwany do odpowiedzi najczęściej milczy lub zmyśla. Czasem osiąga lepsze wyniki w jakiejś dziedzinie.

Ma bujną wyobraźnię, co wykorzystuje do ukrycia wewnętrznego napięcia i zdobywania uwagi otoczenia.

**Czasami zdarza się tak,
że jedno dziecko
zmienia swoje strategie przystosowania się
i korzysta z różnych ról,
w zależności od okresu lub okoliczności.**